

קטועי הרגליים שכבו על הכביש לפני בנין הכנסת, הלמו באבריהם התותבים בשוטרים שהסתערו עליהם בחימה שפוכה. כך הגיעה לשיאה פרשה אפלה שהיא חסרת-תקדים במדינה. במוסר האופייני לחברה של אוכלי-אדם יותר מאשר למדינה ציונית, רומו הקרבנות האומללים ביותר של הטרור הנאצי. רק השבוע. לאחר מאבק של שנים והפגנות מחאה מזעזעות. החליטה המדינה על החזרת הלך מן הזכויות היסודיות לנכים.

הפיצועים כונ זעקה!

הנובל נכה ברגליו, שנפגע ממהלומות השוטרים, צנח ארצה. בתמונה נראה שוטר כשהוא מרימו כדי להובילו לתחנת משטרה, באשמת השתתפות בהפגנה.

קת ממשלת בון, ישנו סעיף ברור בקשר לפיצוים לאנשים שבריאותם נפגעה עקב עינויים וניסויים רפואיים שונים, או עקב רדיפות עלידי הנאצים. החוק הגרמני של שנת 1949 אומר שכל נכה שניה בשנת 1947 בגרמניה, רשאי לקבל פיצוים עבור נזק גונני שנגרם לו על ידי המשטר הנאצי, מבלי להתחשב בי איזה קצה עלום נפגע. חוק זה מעניק לנכים — מלבד הפיצוים הרג לים המשטר למים לגרדפי הנאצים עבור שלילת החופש, נזק בהשללה ונזק ברכוש — פיצוי חד פעמי לפי דירוג מסוים של אחוזי הנכות, בתוספת פנסיה חדשית לכל החיים. פונס יה זו היא רטרואקטיבית מתאריך הפגיעה. בכל רחבי העולם נקבלים הנכים נפגעי הנאצים את המגיע להם לפי חוק זה. אולם סעיף מפורש אחד בחוק מנע עד כה מנכים כאלה הנמצאים בישראל איזה שהוא שלום או תגמול. הדבר נעשה לאחר ש ממשלת ישראל קיבלה, במסגרת הסכם השילומים בגרמניה, שלושה מיליארד מארק תמורת התחייבותה לדאוג לכל הנכים נפגעי הנאצים בישראל ולשקם באותם התנאים המכורטים בחוק הגרמני. ממשלת ישראל השתמשה עד כה מהת חיבותה המפורשת. היא אפילו סירבה ל הכיר במציאותה של התחיבות כזו. מכיון שפרטי הסכם השילומים שמורים בסוד ואין לציבור גישה אל מסמכיו, מצאה ה ממשלה שיטה נוחה להתחמקות בטענה ש אין כל סעיף המחייב אותה לדאוג לנכים. בידי ארגון הנכים נפגעי הנאצים נמצאים שני מסמכים מעניינים. המיסמך הראשון הוא של ממשלת גרמניה המערבית ונושא עליו את כתובתו של שר הכספים הפדרטיבי. במיסמך זה דוחה שר האוצר הגרמני בקשות של פרטים מישראל לפיצוים בהתאם לחוק הגרמני, בהסבירו: "לפי הסכם השילומים, שילמה ממשלת הרפובליקה הפדרטיבית לישראל שלושה מיליארד מארק קים הנועדים לפיצוים לגרדפי המשטר ה נאצי בכדינת ישראל". המיסמך השני נשלח משרד היועץ המשפטי לממשלת ישראל. הוא שולל במפורש את קיומו של איזה סעיף שהוא בהסכם לוקסמבורג, לפיו חייבת ממשלת ישראל לשלם פיצוים לנכים. אפשר ללמוד הרבה מהעובדה המעצימה שהנכים, אשר חיהם נפגע עלידי הנאצים, האמינו יותר לדברי הגרמנים מאשר לדב ריה של ממשלת ישראל.

*** חוק הקטנוניות
ישראל נמצאים כיום בין 1200 ל-1600 נכים הנכאים לקבלת פיצוים מ גרמניה עבור נכותם. כ-50% הם בעלי אחוז

בחוק של שנת 1944 קטאו רגליו של אנריס רוט. היה זה במחנה הכסיה הנאצי טוט, בגבול אסטרייחה-גרמניה. עובדי הכסיה שחיו במחנה בתנאים בלתי אנושיים, מתו כעשרה אנשים מדי יום בגלל התרף הקשה. כשנפגע אפרים רוט, ניסו הרופאים המקומיים להציל את חייו על גבי שוחן עץ גם ברפת המחנה. קטעו הרופאים בעזרת משור קצבים את שתי רג ליו של רוט. חודש לאחר מכן כבשו הרוסים את המחנה. הרפת היתה גדושה קטועי רגלים. אחרים כבר נפחו את נשמתם. החיים, כיני הם אפרים רוט, נלקחו יבתי חולים לניח תוחים נוספים. אחרי טלטיקים בבתי החר לים של שלוש מדינות, חזר אפרים לעיר מולדתו בצ'כיה. שם קיבל בתורה את חנות הטקסטיל הקטנה שלו, ופנסיה ממשלתית קבועה כנכה המלחמה בנאצים. היו לו זכויות והקלת רבות. הכמשלה סיפקה לו פרוטות חיים, נתנה לו אוטונומי נכים ודאגה לכיסוי הצאותיו. היא דאגה גם שיקבל טיפול רפואי והבראה חיים, נסיד עה חופשית בכל שירותי התחבורה במדינה. לפני שבועיים, היה אפרים רוט (45) בעל השיבה הדלילה, מוטל לפני רחבת הכנסת בירושלים, כששתי רגליו התותבות מונפות כלפי מעלה. אחרי שהחליף מהלומות עם שטרי המדינה וטעם את טעם אלותיהם על רגליו התותבות ולאחר שהניחוחו בצד הכי ביש ככלי אין חפץ בו, נלקח אפרים רוט לתחנת המשטרה והואשם כחוק בהפרעת הסדר ובתקיפת שוטרים. הוא לא היה יחיד. אפרים רוט, שמאו עלתו לארץ בשנת 1949 לא מצא סידור, והיה כיום על הכנסה של 50 ל"י לחודש, הוא רק סמל למחנה שותת-דם של נכים הנושאים על גופם את זכר רדיפות הנאצים. חריסר השנים שחלפו מאז חבסת הנאצים לא ריפאום ולא העלו ארוכה לפציעיהם. גם במדינת ישראל, המיקלט המשקם לי שרידי קרבנות הנאצים, לא מצאו נכים אלה את מנוחתם. כי במשך שנים רצופות הת נכרו מוסדותיה למה שזוגיע לנכים אלה, לפי כללי המוסר האנושי ולכי זכותם החר קית. רק לאחר שיצאו הנכים לפני שברי עיים בהפגנות המזעזעות לפני בנין הכנסת בירושלים, השתנה המצב ובאחרון של שנים קיבלה הכנסת את חוק נכי רדיפות הנאצים.

*** הסעיף הסודי
ל אדם סביר משוכנע כי ממשלת גרמניה המערבית, בנטלה על עצמה את האחריות לפשעי הממשלה שקדמה לה, מפצה את כל נפגעי הנאצים. ואמנם, בין שאר סעיפי הפיצוים לנפגעי הנאצים בחר

הסמל בראש הפגנת הנכים נפגעי הנאצים נישא נכה, לבוש מדי מחנת ריכוז נאצי. חבעות פניהם של המפגינים מביעות את הזעם שהצטבר בהם במשך השנים.